ભજનમાલા

આર્ય સૌરાષ્ટ્ર મિત્ર મેળા તરફથી

ગણેશવાડી

રચનાર

ભજનમાળા. ૬૪૦૯

૧.

ચાલો ચાલો આજ સૌપર જીત મેળવવા કાજ.

ચાલો ચાલો ચાલો તુંમ અએ મરે દીલદાર,
ગણપતી અંબાકાલી તુમકો સમરૂ વારંવાર.
પાવો પાવો પાવો તુંમ નીતી ધરમકા સાર,
જો અંએ તું સહાય હમ પાવેંગે જયજયકાર.
મારો મારો મારો કંકાસ કુસંપકું ઠાર,
હરી હરકે ઝુંડે નીચુ મિલ ભવસાગર ઉતરો પાર.—ચાલો૦

.)

.ચુસખા મલી આજ,
.સ્થર સ્થાપો, ઐક્ય આપો,
ઢ સદ્ધર્મ આપો તમે શક્તિ દુષ્ટ અતિહણીઆરે-
.ર જામી જળ સ્થળ ભૂતળ હમેશ,
ડુરાગી, સદભાગી, દુખ ત્યાગી,
૧૮ સૃષ્ટિપર નિષ્ટિકર ધર્મ અતી "અરી" આરે-માયા છો૦
.ડી હું વિનવતો તને રત્ન રહી રળીઆત,
જામો સુખ પામો, સુભ કામો કરી જામો,
સુંદર સ્વર હર નટવર નરવર ભાવથકી સ્મરીઆરે—માયા છોરે૦

૪.

ડરમાં તું દીલ્સાથ છોકરા ડરમાં તું દીલ્સાથ.
મને રક્ષો બહુચર માત ગોવધનું ટાળો અતી ઉત્પાત.
દર્શન આવું ને ચિત્તમાં ચાહું હિત મનાવું ને શીશ નમાવું,
ભક્તિ કરીને હું પાવન થાઉ આ ભવ સાગર હું તરી જાઉ;
(બે વાર) મને સર્ણુ લે અંબે માત—ગોવધનું ટાળો૦

આશિષ (સદર).

તને રક્ષે બહુચર માત છોકરા ડરમાં તું દીલ્સાથ.
ભક્ત ઓદ્ધારૂં ને પ્રીતેથી પાળું સર્ણુ આવે તેને નીત્યે સંભાળું,
ગૌ વધનારને ખડ્ગથી મારૂં ચાલ તુને મારા ખેલ દેખાડું;
(બે વાર) તને કરૂ સદા રળીઆત—છોકરા ડરમાં તું૦

૫.

હટકે મટકે જાઉ લડવા લડવાની છે મન બહુ હામ.
બહુચર માતા અતિ સુખ્દાત જગવિખ્યાતા શ્રીઉમયા,
જગદ અંબિકા તુલ્યા ભવાની આર્ય પુત્રપર કરો દયા.
ભજ મન રામા અતિ સુખધામા જન વિશ્રામાં શર્વેશા,
ભજન કરે ભાવ પાર તરે જન જાય દુઃખ સર્વે ભવના.

\

ઝુ :

અરર અંબિકા માત માહરી(મરાઠી લલીત

માત બહુચરા પ્રણમુ જગધરા, સક્ષત અ.

પ્રણુમિ શિશુવંદે નિત્યશુધચિત્તે, રાણિત ભાવથી

પર્જવાસિણી ભય વિનાશીણી, ખડગ ધારિણી રિ

જગતજનુની મુક્તામાનુની, અન્નપુરિણી ભદ્રભાનુની,

કષ્ટ હારિણી ધર્મ તારિણી, અશુર અહારિણી પતિત પાવ

ભક્તિ આદરૂં ચિત્ત શુદ્ધ કરૂં, કુસંપ કલેશ જાય શક્તિને સ્મ

હિન્દ સૌયં એૈક્યશક્તિ અહો નિરો, ગોવધ વિનાશવા આર્ય ધર્મહિત.

પૂર્ણ શિશુમનો કામના થવા, શક્તિ સ્મરૂ અતી ધર્મ રક્ષવા,

જગત આ સહુ વ્યર્થ માત્ર છે, મનુષ્ય તો સદા દોષપાત્ર છે,

આર્ય પુત્રોનું માન જન વિશે, નીત પ્રતે વૃદ્ધિ જામો જગવિષે,

રતન આટલું ચિત થકી ચહે, મુંક્તકો સઉ સદ સુજસ ચહે.

૬.

બોલે ભાટકે આયા મુસાફીર પનઘટપર સજની.

પ્રાણ સખા સૌ સંગે મળીઆ ભાવ ધરી આજે,

જગદંબાનું ચિંતવન કરીએ (બેવાર) ભવહિતને કાજે. ૧

રાજ્ય કાજ્ય સૌ રૂસત્તા ખોઇ અતધન ગયું ચાળી,

ખોયાં ગોધન ગયાં પ્રતિષ્ઠા (બેવાર) તન મન બળ ભારી. ૨

કુસંપ મુળ ઉંડે પેઠાથી આબરૂ અદકી ગઇ,

પરતંત્રના હિસ્મત ભેયપ્રદ બની (બેવાર) બેઠા બાયલા થઇ. ૩

બોકડ પેરે બહુ બરાડી બડબડ કરતા કઈ,

સિંહ સુત લઘુપણ સ્વાતંત્ર્ય માટે (બેવાર) યુદ્ધ કરે ઝટ લઇ. ૪

ધિક ધિક રેહો હિંદુ લોકો છુરિથી વધરાએ ગાઇ,

આર્ય નામને કલંક લગાડો (બેવાર) વચનેથી બંધાઇ. ૫

ભુખ દુઃખ સંકષ્ટ અતિ દરિદ્રતા હિના દશા આવી,

ધિક મિથ્યા અભિમાન ભાન ખોયા (બેવાર) અતિ ભરમાવી. ૬

અડગ ઉમંગી પ્રયત્ન જંગી કરો સત્ય સાટે,
જગદંબાનું સ્મરણ કરીએ (બેવાર) જનહિતને માટે. ૭
શક્તિ છત્ર વદ મુખથી "જે અંબે" ડરોના મનમાં કંઇ,
આર્યબંધુ સૌ બનો સુસંપી (બેવાર) કુસંપ કો કરો નઇ. ૮
સુખ દુઃખ મળ્યું સૌ મન મનાવવા સાથ આવે ના કંઇ
અમર નામ અવનિતળ પર આ (બેવાર) રત્ન જાય એક રઇ. ૯
આર્ય રાજ્ય ધર્મ થઇગ્યાં તારાજ શુરવીર ગયાં ચાલી,
રક્ષુ અંબિકા લક્ષ્મિ દાસ (બેવાર) સમસ્ત અતિ નરનારી. ૧૦

૭.

બેટા ઇસમજ્જુમીકા નાદર ખીઆલ હૈ.
સદ્ધર્મ આર્ય કઓમકા મઓશીલ નિકલ રહી,
ગજાનનોકા મેલા હે સવારી ચલરહી.
તજવિજસે ચલના ઠીક ચિંતા નિકલ ગઇ,
હમ સરશ્વતિકા ચેલા હે સવારી ચલરહી.
માથેપે મંદિલ બાંધકે ગરબીમે ફીરતે હઓ,
ઉમ્યાકા ધરકે ધ્યાન શંકરકો સ્મરતે હે.
સબ ગએ હે વિધ્ન દુર અબ તદબીર બન ગઇ,
હમ નામ પ્રભુકા સ્મરનેસે સબ ભ્રાંતિ ટલ ગઇ.
સબ મિત્ર મેળે કર યહાં નીકલ આતે સહી,
બરઆમકામના યે આર્ય ધર્મકી હુઇ.
સૌ રાષ્ટ્ર મેળાંકીબી અબ તૈયારી બન રહી,
ભગવતકી દયાસે મેરી સબ ફીક્ર ટલ ગઇ.
શ્રી લક્ષ્મી દાસકી યહી અર્માન મીલગઇ,
પ્રભુ રખો અમનમે ચમન ખુશ ગઇ ગઇ.

૮.

શ્રીવિશ્વેશ્વરા મને ઉગારી લે જરા.
સ્યામ શંકરા પ્રભુ ધૈન્ય દે હરા (બેવાર).

ભરતખંડને વિપત્તિ થાતી અતી દુદશા: અન્ન તો મળે ના પેટ, (એવાર)
વિઘ્ન એ હરા પ્રભુ દારિદ્રય એ હરા—શ્યામ શંકરા પ્રભુ૦
આર્યસર્વ શૌર્ય વિર્ય ઐક્ય હિણુ થઇ ગયા ગો કપાય મ્લેચ્છ હાથ (એવાર)
ઉત્પાત તે મહા પ્રભુ વિદારી કર દયા—શ્યામ શંકરા પ્રભુ૦
જો વિચારી જીવ તું અન્ન અલ્પ વય જરા, કર સ્વતંત્ર દેશધર્મ (એવાર)
ભવ્ય ભરત ધરા કરો શાંતિ વિશ્વેશ્વરા—શ્યામ શંકરા પ્રભુ૦

૯.

ગુલચમનમે બીછુ છુપા બડા ઝેરી હએ કરકે બાગમે જાઉ.

હું વિનવું સદા અવિનાશી શાંતિ શુખ આપો,
તુજ ભક્ત અતિઅ મુઝાય ચરણુ ચિત ચાંપો.
ગોવધ અતિ મહા ઉત્પાત પરમ ચિને કાપો,
દારિદ્રય દુર્દશા ભરતની અતિ પ્રભુ ઝાપો.
કર ગોંઅરી સત્વર નાશ વિઘ્ન દુ:ખ વિદારો,
આર્ય ધર્મ નિરંતર અભે પદ અવિચળ તારો.
લઇ વલણુ સારી રહી સરણુ તને નીત સ્મરીએ,
કર જોડી વિનતી હવે નાથ નહિ અવતરીએ.
હું હાવેથી સાચો દાસ થયો છું તમારો,
અભિપદ કિંકરને આપ તાર નહી ચારો.
કલ્યાણુ કરી જન તન મન ધન સુખ પામો,
ભક્તિથી શાંતિ મળી મનોકામના પામો.
ગુણુ ગાઇ રત્ન રળીઆત થયો છે આજે,
મહા લક્ષ્મી દાસને રક્ષ સદા હિત કાજે.

આવો આવો રંગીલા અલબેલારે.

આવો આવો બહુચર અલબેલારે,
ભજન ગરબા ગાએ રંગના રેલારે—આવો આવો૦
આર્ય જનપ્રતિ આનંદ (એવાર) સુખ વૃદ્ધિ થાઓરે—આવો૦

૧૦.

સૌ સંગે મળી આ વાર તમે ચાલો.

ચઇતન્ય શક્તિ અવતાર તમે તારો તુજવીણ નહી કો આધાર ઉગારો,
ઉગારો જગદાધાર નઇ ચારો છઉં રહ્યો અતી લાચાર બેચારો.

ઝુલ.

સાક્ષાત સ્મરૂં ઑંકાર, ભય ટાળીને તુ તાર,
ચઇ ધર્મરૂપી તલવાર, ભવસાગર ઉતારો પાર;
શરણાંગત જગદાધાર લઇ તારો—ચઇતન્ય શક્તિ અવતાર૦ ૨

દ્રેરાવ.

શીશુને હરી ચર્ણે રાખો ભય જન્મ મર્ણનો કાપો,
સંહારી ગો "અરિ" નાખો અભિપદની મુક્તી આપો.
કરૂ ભક્તી ધરૂં શુભ ચીત, મળે સદનિત, કરો જગહિત સ્મરૂ નીત નીત
ઘનસ્યામ વૃંદો ધરનાર તમો તમે તારો—ચઇતન્ય શક્તિ અ૦ ૩
તમે ચૌદ ભવનના સ્વામિ અવિનાશી અંતરયામી,
ગુણગામી અતિ સુખધામી રહ્યો વ્યાપી ખલકમાં જામી,
પ્રભુ પામું ભક્તીથી ચરણ, ઉત્તમ તનમન, મળે અનધન,—
ઉમયાદી શક્તિ અવતાર તમે તારો—ચઇતન્ય શક્તિ અ૦ ૪

૧૧.

ભક્ત દર્શન આવે શીશ નમાવે શ્રીગજાનના,
નીત ભાવ ધરાવે પાદ વંદાવે શ્રીગજાનના.

શાખી.

દેશ ધરમ અતિ દુર્દશા થાતા ગૌવધ મહા ઉત્પાત
કાપી કુસંપ સુસંપ જમાવો
વિઘ્ન હરો મુજ તાતરે આપત્તિ હરો રઘુનાથરે—ભક્ત દર્શન૦
રિધિ સિદ્ધી અતિ શક્તિ દઇને કાપ ત્રીવીધ તન તાપ,
ભિડ પડે ત્યારે ભક્તોને રક્ષો શ્રીહરી શંકર સનતાપ રે—ભક્ત૦

૧૭.

રહે અકેલી મોરી જાન.

રક્ષી સદા દાતાર ભવાની રક્ષી સદા દાતાર—રક્ષી સદા દાતાર.
ભદરકાળી અતિ સુખકારી આશ પુરી વિખ્યાત—ભવાની રક્ષી૦
છત્રવતી મુજ માત ભવાની કાપ કષ્ટ તન તાપ—ભવાની છત્રવતી૦
આહા રેહે આર્યજનો છુરિકાથી વધે ગોમાત—ભવાની રક્ષી સદા૦
સમ્ય કષ્ટકારક બહુ જનને અન નઇ પેટ લાત—ભવાની રક્ષી સ૦
ધિક ધિક પંચવિશ કોટી હિંદુ કેમ લજાવે જાત—ભવાની છત્રવતી૦
એક દીને સૌ કો મરવાનું ડરવાનું શા માટ—ભવાની રક્ષી સદા૦
શક્તિ કેરી આશીષપામો ગોવધનો કર નાશ—ભવાની છત્રવતી મુજ૦
જગદંબાના ગરબા ગાઇ પ્રીતે રહો રળયાત—ભવાની રક્ષી સદા૦

૧૮.

ભરમ ભારી ખીસાં ખાલી સફેત ઠગ લુચા સોદા.

હું તો બહુચર માત ભદરકાળી દીન રાત,
નવદુર્ગા વિખ્યાત ભજી સુખી દીન રાત;
તુલ્યા ભવાની માત કાપો ત્રિવિધ તન તાપ,
ખડગ ધર્યું છે હાથ થઇ જગને નીરાંત.—હુંતો બહુ૦
કરૂં નીશદીન અનુશટાન ધરી ઉમ્યાનું ધ્યાન,
વાધો આર્યનું નામ અતિ જગમાં તમામ;
ઉદયા શકતી ગુણવાન કરે જગતું કલ્યાણ,
બહુ સુખકર ગુણવાન એ તો નીશ્ચે પરમાણ—હુંતો બહુ૦
કંઠે મુક્તાફળ હાર બેરખા બાજુબંદ ચાર,
હાથે ચુડી જયકાર પાયે ઘુગરૂં ગમકાર;
નાશ કીધો અપાર દુશટ જનનો સંહાર,
આપી દઇત્યોને હાર મારી ખડગની ધાર—હુંતો બહુચર૦
તુજ પુત્રોનાં રાજ્ય અતિ થતાં તારાજ,
આર્ય ધર્મના કાજ નઇ થતાં જયકાર;

મળી માગે છે આજ આર્યધર્મ સમાજ,
મળો અહોનીશ તું જ આપ સંપ સુયસ સુખસાજ—હું તો૦

૧૪.

તો તાનજી રક્ષી હિંદુએ લજેલા ધન્ય શીવાજી.

દર્શણુ જાવું ચિતમાં ચાહુ નિત્ય મનાવું બહેચરીને
વિઘ્ન હરો ભય ગો "અરી" નાશી કાપ કુસંપ દુરમતીને.
ગરબા ગાઉ અતી રીઝાઉ ભાવ થકી હું ગણુપતીને,
સરસતી માતા આપ સુવાણી સન્મતિ તું આર્યજન પ્રતીને.

ઝુલ.

હાય હાયરે પ્રાણુ જાયરે.

અંબિકે સ્મરૂં ભાવથી અતી, ભકતી મુકતીદા સુરીતી સદનીતી.
હાય હિંદુઓ ધરમ છાંડો ના, ગોપોકારથી આવી દુરદશા.
યજ્ઞકુંડમાં અગ્નિ તુલ્ય જે, આ બ્રહ્મમાંડમાં ગો પવિત્ર છે.
વધે પ્રસક્ષ છે દુષ્ટ હાથથી, અન્ન તો મળે પેટે ના કંઇ.
ના કદી તમો મૃત વિના રહો, કાંય કરી તમે યુક્તી કશી કરો.
શમરી અંબિકા શકતી તો ચહો. શુધ જીવ ગૌ માત તો ચહો.
શિંહસુત લડે યુધ જોડીને, બોકડા ડરે જાય દોડીને.
કુસંપ કુમતી દાદિદ્રને હરો, જગતની પ્રભુ શાંતી તો કરો.

૧૫.

કીયા જાને તું કયા જાને દુનીઆ મતલબ અપના.
જય સ્મરીએ શકતી માતાને જન ત્રાતા બહુચર માતાને,
સુખદાતા જગવિખ્યાતાને અતી સુંદર ઉદયા માતાને;
શ્રીશકતી સર્વ જ્ઞાતાને—જય સ્મરીએ૦
સૌ આર્ય મળી સંગે આજે કરે ભગતી સદા જગહીત કાજે,
તન તાપ કષ્ટ સઘળાં ભાજે કલ્યાણી દુર્ગા અતી રાજે;
આશા પુરી અંબે માતાને—જય સ્મરીએ૦

નવરાત્રી અતી શુભ શુખકારી ગરબા ગાએ મળી નરનારી,
ભય નાશ કરો ભદરકાળી ત્રન તાપ કષ્ટ હર માહાકાળી;
અતી અદભુત ઉમયા માતાને—જય સ્મરીએ૦
કર શાંતી અવનીપર સ્થીર સ્થાપી ગોવધ કર નાખો ઉત્થાપી,
તુજ શિશુના સો દુઃખડા કાપી અન્નપુર્ણે અતી કરને શાંતી;
જગદબા અતી ગુણજ્ઞાતાને—જય સ્મરીએ૦
પ્રયત્ન જંગી કરૂં ઉમંગી સાધ્ય કાર્યે સ્મરૂ આ ટાણે,
જગદબા દુર્ગા દુર કરો ભય વિઘ્ન હરો જનહિત સ્થાને;
કલ્યાણી તુળયા માતાને—જય સ્મરીએ૦
આરે કાયા નહી નિશ્ચે કામની ભરમ ત્યજ્યું બળી સઘળાંને,
તું આર્ય નામ રાખી લે અમર ને સ્મર અતીશે સુખદાતાને;
રક્ષ લક્ષ્મીદાસ સરણે તારે—જય સ્મરીએ૦

૧૬.

ચલા ચલા નમુ શ્યામ શુભવદના.

નમું નમું ભવાની શુભવદની અંબિકા કલ્યાણી સુખકરણી.

ઝુલ.

ભદરકાળી બહુચર બાળી,
ગરબા ગાઓ ડક; બજાઓ શુભ રજની—નમું નમું૦
પ્રેમ ભકતીથી અતી મન રીઝે,
જાએ વીઘન ઝટપટ; કરે દુખ દુર જનની—નમું નમું૦
આર્ય ધર્મ રક્ષીણી સિહાસણી,
આવું શરણ ઝટપટ; વીદારો દુખ મનની—નમું નમું૦

૧૭.

સેનાપે વારી તેરે સેનાપે વારી.

માત તમારા ચરણ સ્મરણ કરૂં,
શરણે મને રાખોરે સુખરીએ—શરણ મને રાખોરે સુખરીએ.

આર્ય પુત્રો રીજે ગરબા ગાય બહુ,
પ્રીતે અતી નીતે અંબા સમરીએ—માત તમારા૦
શાંતી કરો સનતાપ હરો જગ,
આપ દયાસિંધુ અમે સ્મરીએ—માત તમારા૦

૧૮.

ઓ પ્રભુ જગતનિવાશ વિશ્વપાળકા.

ઓ પ્રભુ શંકટ વિનાશ વીશ્વપાળીકા,
ધારી શારી ભકિત સદા વિનવું અંબિકા.
કરો દયા સિંધુ તમો વિશ્વેશ્વરા?
જગત જનુની મુકત મનુની માત અંબિકા (બેવાર)
ધાતા ત્રાતા સકળ જગધરા જ્ઞાતા ખ્યાતા ગવરીશંકરા,
વૈકુંઠેશ્વરા શ્રીવૃંદાવરા શ્યામશંકરા, વીશ્વ સુખકરા
નીતે પ્રીતે અનંત સુખકરા—ઓ પ્રભુ શંકટ૦

૧૯.

શમન ગુલજાર ગુલરૂ ખશાર જાને મન.

અહો કિરતાર જગદા આધાર રાખો શરન,
કરૂ નમ્સકાર ભજન સુખકાર માને મન;
દશા આ દેશની દીન દીન બુરી આવી,
પ્રભુ કરી શાંતીને દુખહાર લેને શરણુ—અહો૦
ભજન કીરતાર બહુ સુખકાર કરે ભકતો,
ભુલો કરતા ફરે ભવમાં છે નહી રસ્તો;
ઉતારો પાર ને ઉગારી લ્યો તમ ચરણુ—અહો૦

૨૦.

હાર મીઠી હાર હમે હાર.

પુર્ણ દેશ ભકત બનું જોઉં સુખ આશીશ,
નીશ્ચે આવી દુર્દશા થતી પીડા અતીશ,—પુર્ણદેશ૦

માનખાન માનપાન રાજ્ય આર્ય જન થકી,
જય રચ્યાં અનાર્યમાં શ્રી ઉમયા શકતી.—પુર્ણદેશ૦
આપ આર્ય સન્મતિ તું ઉન્નતિ કરી અતીશ,
ભય વીનાશી રિષ્ટ કર કુસંપ હર પુંણ્મતી.—પુર્ણદેશં૦

૨૧.

દોન ફુદયા દોરો મલારે.

આજ આનંદે નવરાત નીસર્યાં ગરબે રમવાને;
થઇ રયો ધર્મ જયકાર શોભા શી વર્ણુવું આજે ૧
સિંહાસન કિધાં ખડગ ધરી જયકાર રૂમઝુમ નેપુર વાગે ૨
કંઠે મુકતાફળ નવશરો હાર ઝુમઝુમ ઝાંઝર વાગે ૩
મકવેશર નાશીકે ટિલક કપાળ કંકણુ શોભે છે હાથે ૪
કાને કુંડળ અતી સુંદર વસ્ત્રાલંકાર ચુડી બેહેમની હાથે ૫
બાંહે બાજુબંધ બેરખાં છે ચાર સિંદુર સેંથો છે માથે ૬
ગળે ગુંજનમાળ નેત્રે આંજન સુખકાર દર્શન થકી દુઃખ ભાગે ૭
અંબાજી કીધા અની આજે ઉપકાર દર્શણુ નિરંતર માગે ૮
સૌ જન સંગ મળી ગાઓ શુખકાર જગદંબા વ્યાપી સાક્ષાતે ૯

૨૨.

જંગદર ગીરીવર સુખકરે.

સુંદર બહુચરે દુખહરે સુખકરે લેખ ઉગારી આ વાર (બેવાર)
એકય શૌર્યબળ જઇ થતા ગૌવધ
તેથી આવી દુખ દુરદશા અને દારિદ્રતા ઑ આવી સદા
હિમત કીમત સુભટ સુમત સુજતથી
ગત જાએ થતા દે સારી મતી ને સારી ભક્તિ
વીચર શ્રીધર શ્રીહર સુખકર
ગો વધકરને આવરયે માર—સુંદર બહુચર દુખહર૦

૨૩

બાદે સબાજાય મન સમન શીર પતાવું
માતે અંબાના ચરન નમન કર સદા તું (સુખકારા)

આ શરન સ્મરણુ કરીઆ કરીઆ—આ શરન સ્મરણુ
ઓ માતે તમારા ચરણુ પડું તું સદા છે જગદ્ધારા
ના જનમ મરણુ ફરી આપ ફરી આપ
નાજનમ મરણુ ફરી આપ માત અંબાના

૨૪

માપાવે તે ગઢથી

આ ભાવે તે ભગતી હું કરૂં મહાકાળીરે
આ બહુચર અએ માત દીનદયાળીરે
આ નિત્ય નમું ગણુરાજ બહુ સુખકારીરે
આ ભક્તના પુરેકાજ બહુચર બાળીરે
આ ગોવધ અતિ ઉત્પાત તે મહાકાળી
ટાળ તેના શત્રુને માર્ય પાવા વા ...
આ આર્યને સંપ સુબુધિ દયો સુખકારીરે
તમે નાંખો શ્રી લક્ષ્મીદાસના દુખ ટાળીરે
આ ગાએ શીખેને સાંભળે નરનારીરે
તેના પુરો મનતા કોડ ભદરકાળીરે

૨૫

આર્ય હો ચલો સકલ મીળીનીયા.

આર્ય હો સદા સકળ મળોઅીહાં
ગણેશ સ્વદેશ ભક્ત બની શક્તિ શેવું આ
શ્રી વૃંદોધરા લક્ષ્મીપતી સ્મર્યા
થી દોષ નિ્રદ્ધિ પામો શાંતિ ભરત તણી ધરા
માત બહુચરા પ્રણમું જગધરા
કાપો કુસંપકું નિતી વિપતી આપત્તિ
શ્રી ગજાનના મુશક વાહન
ભક્તિ મુક્તિ
શાંતિ

સ્મરણુ ચરણુ શરણુ મુક્તિ દે તું જગ સદા
રાત્રી નવ અતી સકળ સુખકારા
માત લક્ષ્મિદાસ રક્ષ શ્રી વિશ્વેશ્વરા

૨૬

બાયાગનુયા પ્રેમ કનઇયા પ્રશન્ન કરી તલ્વાર
આવો ગણુપતી પ્રેમ કનૈયા પ્રશન કરી તલ્વાર બેવાર
સંપ સુજ સને શૌર્યે સદનિતી આપો અપરંપાર
નીશદાને રાખો તું શરણે ભક્ત જન ઉગાર—આવો ગણુપતી
ભાવે સ્મરી હું નિશ્ચે ઉતરૂં ભવસાગરનો પાર બેવાર.
ભક્તિ ઉદયા શક્તિ પ્રશન કરી તલ્વાર-આવોગણુતી

૨૭

તુમી નીશીદીના ગણુપતીઆ સ્મરણુ કરા.
તુનો નિશદીન ઉદયા શક્તિ સ્મરને સદા
આપણો ધર્મ કુએ છે તેનો કર વીચાર જરા–તુનો.
વિશ્વંભર રાજે ભવ દુઃખ ભાંજે
કાપે સંકટ ભય અપારરે તુનો સ્મરે જરા તુનો
નીત્ય ભક્તિ કરી શિશનમાવું
શાંતી કર જગદાધારરે પ્રભુ ગૌરી શંકરા–તુનો.

૨૮

હારે હાલે દીલકા મેયેહા કીસે બોલું અથવા શાહાજાદા જાનીપ્યારા.
પ્રીતથી આ વિનતી કરૂ ગણુરાજે
મહાકાળી શક્તિ દુઃખ ભાંજે-પ્રીતથી આ વિનતી કરૂ ગણુરાજ
ચર બાળી દેત્યાસુરા હારી બેવાર
આજે–પ્રીતથી આ૦
ભક્તિ દઇને

૨૯

ઓ પ્રભુ જગત નિવાશ વિશ્વ પાલકા
ઓ પ્રભુ સંકટ વિહાર વિશ્વપાલકા બેવાર
સારી મારી બુધ્ધિકર કૃપાન્કા?
જગતજનુની મુકત માતુનિ માત અંબિકા–બાવ બાવ બાવ માત
તરણ તારકા અશુર મારકા ભય વિદારકા મ્લેછ સહંરકા
ગ્નાતા ત્રાતા ભગત સુખકરા
ધાતા ખ્યાતા અનત દુઃખ હરા
દાતા ગ્નાતા સકલ જગધરા
ઓ પ્રભુ સંકટ વિહાર વિશ્વપાળકા

૩૦

ગુલે ગુલઝાર નજીરાનાઇ

અનંત સુખકાર નમુ અંબામાઈ
થઈ હાલત ધર્મ દુખદાઈ–અનંત સુખકાર.
જેરે માતાએ પ્રીતેથી પાલ્યાં
પોતાના પુત્ર સમાન સદા બેવાર
તેરે માતાને શામે હણાતી જોઈ શાંત રહે આર્ય
અજબ આકાળ તણી ગતી છે ન્યારી–થઈ હાલત
આપો તે આર્યને શૌર્યતા એક્કી
યુકિત નિતી બુધિ માન બનાવ બેવાર.
સત્યને તારે ધર્મ વિચારી સુખે રમરે તુને માત
વિનંતી સુણી ધ્યાન ધરજે મારી–થઈ હાલત

૩૧

સુણી ઉડી છે ઝાલ ચડયો છે કાલ પ્યાલો [illegible]
સાક્ષાત નમુ ઓ·

આ–

એ જોઈ ઉઠેછે ઝાળ ચડે છે કાળ ગાય સંભાળ કોપશો કીધે.
ગૌમાતાએ શ્રાપજ દીધો એ અવગુણ આંખે દીઠો–માતા૦
ગૌરક્ષો ક્ષત્રિના બાળ ધરો ગુણ શાર શકિત ગ્રહોહાથ
તરો તેથી તો માતા નમુ આત્રાતા સ્મરું આ એ જોઈ ઉઠે છે ઝાલ

સાખી.

ટળે ગોવધ કરૂણા ગુણુનીધી વિશ્વંભર જગરાએ
આર્ય પામે શાંતી શહુ દીન દીન વૃધી થાએ–શાક્ષાત નમુ.

૩૨

આર્ય હોદયો રસ્તો બેવાર
" સુખકંદ ગજાનના ભગતો–ચાલો ચાલો૦
અતી સુખકારી
લક્ષ્મીદાસ ... બારી આન બાદશાહી પ્રભુ નરએ રક્ષો–ચા.

૩૩

દીલ્હારી કીનીરે.

સુખકારી જનનીરે—બેવાર
મન રંજન રહે સુંદર સુંદર અતી માત તમારા દર્શન કરી
શરણે શરણે જનને નીત્યે રાખો તારીરે સુખ,

૩૪

માર માર તરવાર ઉભો જુવે છે શું.
આજે માતાજીના દર્શનથી પાવન થયા બેવાર.
પાવન થયા ને અતી ભગત થયા–આજે માતાજીના,
સુખરૂપ રેલ મચાવી કંઈ ન્યારી બેવાર.
નવીન [illegible] થકી ગરબા ગાયા–આજે માતાજીના,
માતા [illegible] ક્ષમા કરશે અમારી
આપણુ પ્રભુ ... બેવ૦ ... અમે–માતાજીના૦